

Berg: Jeg lægger saa megen Vægt paa Endringsforslaget under Nr. 11, at det erode Thing maa undskyldes, at jeg paany bringer denne Sag paa Bane for at imødegaa de forskjellige Indvendinger, der i forrige Møde fra forskjellige Sider bleve rettede mod dette Forslag. Ifølge Udkastet, som det foreligger, ville unge Mænd i det Aar, de fylde deres 18de Aar, have Ret til at fremstille sig for Sessjonen og, hvis de befindes tjenestedygtige, at fordrø sig udfærdigede. Deri foreslaaer vi slet ingen Forandring, ligesom vi ogsaa paa den anden Side lade de 22aarige Mænd fremdeles have Ret til Udsættelse til det 25de Aar. Altsaa, Lovudkastet siger, at fra det Aar af, da de fylde deres 18de Aar, indtil det Aar, i hvilket de fylde deres 25de Aar, kunne de møde paa Sessjonen i hvilket som helst af de 7 Aar, de selv ville, og, naar de findes tjenestedygtige, fordrø sig udfærdigede; men nu siger § 15, at „de, der fremstille sig for Sessjonen til Bedømmelse og Behandling, førend de have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder,“ — altsaa fra det 18de til det 22de Aar — „blive, naar de ikke findes at være fuldkommen tjenestedygtige, at afvise.“ Saaledes lyde nu disse Bestemmelser, og dersom vi holdt os nøie til dem, vilde der fremkomme en nøie Overensstemmelse med forskjellige Bestemmelser i Hærloven. Hærlovens § 7 siger saaledes, at i den i Børnepligtsloven fastsatte Alder udskrives alt det i Lægedrullerne optagne Mandstabs. Derpaa følge Bestemmelser om, hvorledes det udfærdigede Mandstabs skal fordeles til de forskjellige Afdelinger osv., hvilke Bestemmelser alle støtte sig til den Regel i Børnepligtsloven, at Mandstabet skal udskrives for at afligge sin Børnepligt. Nu staaer der imidlertid i Lovudkastets § 4, at de unge Mænd ikke alene som Udfærdigede, men ogsaa som Frivillige kunne komme ind i Hærens Rækker, og Forslaget under Nr. 11 gaaer ikke ud paa at nægte dette i Krigstilsælde, thi da er der Forhold tilstede, som kunne retfærdiggjøre en Undtagelse fra den almindelige Regel; derimod i Fredstid — sige vi — skulle de udskrives indenfor de Alders-

grænser, der ere nævnte, for at kunne antages til Tjeneste som Menige. Dersom man ikke gaaer ind paa Forslaget under Nr. 11, hvad vil da blive Lov? Da vil det blive Lov, at de behøve ikke at være i deres 18de Aar for at komme for Sessjonen, men kunne ogsaa komme der tidligere, eller rettere sagt, de kunne ganske forbigaae Sessjonen, ikke bryde sig om at komme for Sessjonen, men gaae til en militair Afdeling og lade sig antage der; antage endog uden at være tjenestedygtige. Blandt de store Fortrin, som ifjor ogsaa fra den høitærede Krigsministers Side fremhævedes for os af Hærloven, var det, at nu skulde Enhver være Menig, forinden han blev Befalingsmand. Det var et af disse Principer, som gjorde Sit til, at mangen En af os gik med til at stemme for Hærloven. Nu iaar synes det, som om man vil vedtage Bestemmelser, der gaae ud paa, at man ikke behøver at være Menig, men kun blot at lege Soldat, gaae med, som om man var Menig. Den høitærede Krigsminister indvendte i forrige Møde mod Forslaget, at der var megen Haardhed og megen Ulempe forbunden dermed, at det var overordentlig hørdefuldt for de Børnepligtige. Det er meget stærke Ord, og hvis de ere sande, vil jeg raade fra at stemme for Forslaget; men hvorpaa begrunder den høitærede Krigsminister saa haarde Bestyrligheder mod Forslaget? For det Første siger han, at naar en Mand ikke havde bestemt sig ved den aarlige Sessjon, var det meget haardt, at han ikke maatte bestemme sig derefter, inden Uddannelsen begyndte. Sessjonen ender maaskee først i Slutningen af November efter de større Udskrivningskredse, som ville blive en Følge af denne Lov, og nu skulde det være haardt, at man ikke tillod den Mand, der f. Ex. skulde til Cavalleriet, at komme ind den 16de Januar, naar han ikke havde bestemt sig i Slutningen af November. En saadan Haardhed gjælder i alle lignende Forhold. Ved de offentlige Skoler f. Ex. have vi jo kun een Gang Afgangsexamen om Aaret; de, der ikke bestemme sig til den Tid, de skulle møde, maae vente til ad